

Eroi ai credinței

Data de 3 august 2008 a fost o zi deosebită pentru Biserica Pentecostală „Betel”, din Mediaș. Creștinii din această biserică au adus cinstire fraților Florian Oprea și Simion Man pentru șaizeci de ani de slujire pastorală. Cel dintâi, fratele Oprea (pastor în biserica locală) împlinea la data sus amintită vârsta de o sută de ani, iar fratele Man, peste câteva săptămâni, 96 de ani.

Cu acest prilej, au venit și câteva dintre oficialitățile orașului Mediaș, printre care și primarul. După câteva imnuri ale fanfarei, pastorul bisericii, Bora Elisei, a deschis serviciul divin, invitând la cuvânt pe dl. Thelmann, primarul Mediașului. Domnia sa a avut un cuvânt elogios la adresa fratelui Florian Oprea (foto jos), pe care l-a cunoscut și l-a prețuit. În același timp și-a exprimat prețuirea față de creștinii din biserica „Betel”. În numele cetățenilor din oraș, el a înmânat fratelui Oprea un dar.

În continuare, fratele presbiter Pârlea Gheorghe a făcut o scurtă trecere în revistă a vieții și activității acestui frate:

„Fratele Florian Oprea (foto jos) s-a născut la 3 august 1908 într-o familie nevoiașă din localitatea Copăcel, județul Bihor.

A fost dat la vârsta de 6 ani ca slugă la un om bogat.

Între 8 și 10 ani a urmat cursurile școlii maghiare.

La 18 ani a făcut școala de ospătari.

În timpul serviciului militar a fost ordonanță la generalul Eliade Constantin.

După armată, s-a angajat chelner pe vaporul imperial Alba Iulia, cu care a călătorit pe 3 continente. În timpul unei furtuni a avut o cercetare din partea Domnului, în care a făcut o juruință, că dacă va scăpa cu viață, la întoarcere se va pocăi.

În 1932, într-o zi friguroasă de februarie, fratele Florea a fost

Florian Oprea la vârsta de 40 de ani

botezat în Dâmbovița, pentru aceasta, trebuind mai întâi să spargă gheața.

În 1936, s-a căsătorit cu Maria Ogrea, din Mediaș.

După căsătorie, a fost arestat și închis împreună cu fratele Constantin Caraman.

În același an a fost ordonat ca păstor de către frații Bradin Gheorghe și Tivadar Petru.

Cu ocazia războiului a ajuns până în Kazahstan, unde era să moară înghețat, dar Domnul l-a salvat și întorcându-se din război a slujit în București, în adunările din Bucureștii Noi, în Splai și în biserica din Măr-
cuța.

În 1948 s-a transferat cu serviciul la Banca Națională din Mediaș, oraș în care a slujit până în anul 1987 ca păstor de sector.”

A urmat pas-torul Cornel Pleșa cu o alocuțiune, după care pastorul Eugen Filote a avut câteva cuvinte la adresa fratelui Oprea, alături de care a lucrat mai mulți ani în câmpul Evangheliei.

A urmat fratele

Moise Lucaci, vicepreședintele Cultului. Pentru că ambii frați, Florian Oprea și Simion Man (foto sus) se sprijineau în baston, el i-a mângâiat citând cuvintele memorabile ale împăratului Napoleon: „Fiecare soldat poartă în bandulieră bastonul de mareșal.” Tot astfel, în lucrarea Domnului, acești frați înaintați în vârstă sunt niște mareșali ai credinței, căci bastoanele lor nu reprezintă neputința anilor, ci încununarea unei vieți de slujire.

Fratele Cristian Roske, redactorul șef al revistei Cuvântul Adevărului, a citit primele cinci versete din Psalmul 103, comentând binecuvântările Domnului pentru cei în vârstă și a amintit de un episod impresionant din viața fratelui Oprea, în care Dumnezeu intervenise în chip minunat și îl salvase de la o condamnare la moarte.

În timpul războiului, fratele uitase lumina aprinsă într-una din încăperile unității militare, unde erau și depozitele pe care le păzea, încălcând astfel ordinul dat, care cerea să se asigure camuflajul pe perioada nopții. Avocatul și apărătorii l-au sfătuit să mintă, ca să scape de execuție, dar el nu a acceptat să-și scape viața printr-o minciună. Dumnezeu a avut în vedere acest lucru și a pus în inima unui consilier de la primăria locală să intervină pentru el la majestatea sa, Regele, cerând grațierea lui. Cu două zile înainte de execuție, prin ordinul dat de rege, fratele Oprea a fost achitat și în felul acesta a scăpat cu viață.

Fratele Riviș Tipei, Președintele Cultului, a vorbit despre pionierii credinței pentecostale, amintind scene zguduitoare din viața lor. În cuvântul său, el a amintit despre credincioși pentecostali devotați, care au propovăduit Evanghelia și au mărturisit despre credința pentecostală în partea Moldovei, începând cu 1908, cu mult înainte de anul în care a fost înființată prima biserică pentecostală în satul Păuliș, din județul Arad. Apoi a continuat cu alți slujitori care au suferit pentru credința pentecostală în anii care au urmat, chiar și după înființarea primei biserici pentecostale. La încheierea cuvântului său, a oferit celor doi sărbătoriți diplome prin care se recunosc meritele lor în începuturile mișcării pentecostale din România.

În final a avut loc și un botez în care 27 de candidați și-au mărturisit public dorința de a-L urma pe Hristos. Botezul a fost oficiat de către pastorii locali Bora Elisei și Cornel Pleșa.

La acest serviciu divin care adurat 4 ore, au fost prezenți și redactorii de la televiziuni creștine, care au transmis apoi interviuri și aspecte de la program.

CECILIA MOLOCE

Gânduri în amurg

„Orice făptură este ca iarba și toată slava ei ca floarea ierbii, iarba se usucă și floarea cade jos, dar Cuvântul Domnului rămâne în veac...” (1 Petru 1.24-25a)

Noi ne-asemănăm cu iarba
Ce răsare pe un câmp;
Înflorește, se usucă
Și se risipește-n vânt.
La fel este și cu omul
Creat tot de Tatăl Sfânt,
El se naște, dar se trece
Și se-ntoarce în pământ.

Suflet drag, azi când ești tânăr
Și puternic și iubit
Nu-i disprețui pe-acea
Care au încărunit
Căci acei acum aproape
De amurg, de asfințit
Au fost ca și tine astăzi
Cum e pomul înflorit.

Dacă le-nțelegi durerea
Roagă-te și pentru ei,
În acel răstimp de taină
Când te-nchini de obicei.
Dăruiește-o vorbă bună
Orișicând îi întâlnești
Ca măcar pentru o clipă
Să mai știe că-i iubești.

De n-ai un bătrân, să-l cumperi
Spune-o veche povață.
El cu drag și-nțelepciune
Îți vorbește și te-nvață.
Dar să n-ai nădejdea-n oameni
Și-n nimic de pe pământ
Fiindcă omul e ca iarba
Ce se pulberă în vânt.

Să ne-ncredem doar în Domnul
Cu-al Său har divin, ceresc
Cel ce S-a jertfit pe cruce
Pentru neamul omenesc.
El e Salvatorul nostru
Sfânt și bun și-ndurător,
Dumnezeu, la fel ca tatăl
Veșnic și nemuritor.

LAURA DINESCU